

prostě jistotu, že je vložka nezradí. A to ani nezmiňuji situaci, kdy se nedejbože značka přejmenuje, nebo dokonce zruší.

Pacientka: „*Máte tady moji Týnku?*“

Lékárnice: „*Týnku? Týnku tady žádnou nemáme.*“ (Marie, Eva, Iveta, Soňa, Květa, Tereza. Ne, Týnka s námi žádná opravdu nepracuje.)

Pacientka: „*Ne? Zase nepřišla?*“

Lékárnice: „*A nepletete se? Jaká Týnka?*“

Pacientka: „*Ta moje, jak ji беру vždycky, se třema slzičkama.*“

Lékárnice: „*Jo tahle Týnka!*“ (Tena Lady Normal)

Když se řekne inkontinence nebo inkontinenční vložky, potažmo plenky nebo kalhotky, každý si představí únik moči, který je přeci jen ženským problémem, ale není tomu tak. Jednak inkontinence trápí všechny, ženy sice více, ale muži rozhodně nejsou z obliga, jednak inkontinence nemusí být jen močová...

Do lékárny přichází starší, usměvavá a velmi milá paní. Pozdraví a na táru s důrazem pokládá obal od pánských inkontinenčních kalhotek.

Lékárnice: „*Dobrý den, co pro vás mohu udělat?*“

Paní si oddaluje od úst respirátor, aby ji bylo lépe slyšet, přisouvá se blíže k ochrannému plexisklu a povídá: „*Měla byste, prosím vás, nějaké takové pánské kalhotky? Mému manželovi totiž tečou hovna úplně všude.*“

Lékárnice: „*Určitě něco budeme mít. Zajdu se podívat do skladu.*“

Paní: „*Děkuji. Víte, mého manžela dnes propustili z nemocnice. On je po operaci hemoroidů. Doktoři teda říkali, že ho pustí až po prvním pevném hovně, ale ono mu to tam nějak nefunguje. A teď to je všude. No, víte, on je celej divnej!*“

Tolik k inkontinenci stolice!

PACIENTI A LÉKOVÉ FORMY

V lékárně nám dělá paseku spousta věcí. Nejčastěji mezi ně patří krkolomné názvy, synonyma léčiv a doplňků stravy nebo lékové formy a jejich použití. Ačkoliv každého napadne výhradně tableta, případně ještě mast nebo kapky, tak lékových forem je nepřeborné množství. Některé se využívají hodně, díky tomu jsou známější, a některých je již dnes velmi poskrovnu.

Patřím mezi expedienty, kteří popisují krabičky a píší na ně nejdůležitější informace, obzvláště dávkování. Dříve jsem si vystačila prostě a jednoduše s:

- 3xd
- 3x1tbl
- 0-0-1

Se získáváním zkušeností jsem se začala více rozepisovat:

- 3x denně mazat
- 3x denně 1 tabletu
- 1x denně večer

Nyní mi plocha krabiček pomalu nestačí:

- 3x denně namazat na bolestivé místo na kůži.
- 3x denně 1 tabletu, zapít, nekousat.
- 1x denně večer zavést čípek do konečníku.

Po škole člověk hodně věcí předpokládá. Předpokládá, že každý ví, co se užívá na bolest nebo na kašel. Předpokládá, že každý umí lékárenské zkratky, ale také předpokládá, že každý ví, kam šoupnout rektální čípek.

Začátek úspěchu je jednoduchý. Přestaňte předpokládat a věřte, že i když se u expedice vyčerpáte na maximum, tak se najde něco, co zapomenete zmínit. Něco, co váš popis, nebo alespoň ústní doporučení, zase o něco rozšíří.

Pacient: „Potřebuju něco na pálení žáhy.“

Lékárnice: „Často vás pálí žáha?“

Pacient: „Jenom když si zapiju ten čípek od doktora.“

Lékárnice: „Čípek od doktora?“

Pacient: „Jo, ten na tu bolest.“

Lékárnice: „Vy berete čípky na bolest a polykáte je?“

Pacient: „No jo, ale řeknu vám, zlatý tablety. Žáha po nich pálí jako das, a navíc se to příšerně lepí na protézy.“

Krásný příklad toho, proč jsem začala psát na krabičky i informaci o tom, kam se má čípek zavést.

Pacient: „Paní magistro, ty čípky, které jste mi doporučila na tu zácpu, nejenže nezabírají, ale navíc po nich ještě krvácím.“

Lékárnice: „Krvácíte?“

Pacient: „Ano, vždyť ty hrany jsou tak ostré!“

Vidíte. Upozorníte pacienta, co má zavádět a jak často. Dokonce ho upozorníte i na to, kam má čípky zavádět, ale pozor, občas je nutné upozornit i na to, že hliníkový nebo plastový obal je nutné sloupnout, protože až pod ním se nachází ten pravý a nefalšovaný čípek bez ostrých hran, který se zavadí do konečníku.

Pacient: „Prosím vás, jak jste mi dávala ty čípky na zácpu. Víte, ony se mi nějak ztratily.“

Lékárnice: „Ztratily se? Chcete nové balení?“

Pacient: „Ne, to ne. Ono se to ztratilo až poté, co jsem je zavedl. Jako v tom zadku, úte?“

Jejda.

Teď již víme, jak často a kam, dokonce už víme i to, že se musí vyndat nejen ze sekundárního obalu, ale i z primárního. Jenže už nevíme, jak vyndat z konečníku. Nebudu dlouze napínat. Čípek se v konečníku rozpustí a prostě zmizí, netřeba smutnit. (Někdy také nepříjemně vytéká a je fajn s tím počítat.)

